

lidt. Det var vistnok den almindelige Opfattelse i det Parti, som jeg den Gang tilhørte. Det er jo ikke Meningen, og det er heller ikke fremgaaet af disse Forhandlinger, at dette Ting ikke under Løjtnanterne en ordentlig Løn i Lighed med andre Embedsmænd her i Landet, men man modsætter sig Lønningsforbedringen nu ud fra den faste Forudsætning og Aftale, at der skal intet gøres, forinden en samlet Overvejelse af hele Hærvæsenet kan komme.

Det er ogsaa den Opfattelse, der er klargjort ved de forskellige Smaaafgøtninger mellem det ærede Medlem for Assens (Bermtsen) og det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen). Fordi det ærede Medlem for Assens og nu sidst det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) saa grundigt have taget fat paa det ærede Medlem for Løvel, skal jeg være mild i min Dom og søge ikke at være saa slem, som jeg maaske ellers kunde have Lyst til. Da jeg mener, at man ogsaa kan være for haard overfor en gammel Menings- og Partifælle, skal jeg tage forholdsvis let paa Manden. Jeg kunde imidlertid ikke undgaa at blive forbavset i Eftermiddag, da han kom med den Bemærkning: Godt brølt, Løve! Altsaa Første Viceformand kan komme med en saadan parlamentarisk Bemærkning, fordi der kommer et Nej fra et Medlem her i Salen. Saa er den Forestilling altsaa dermed knæsat, at det er „Brøl“, naar man siger et beskedent Nej. Der var et andet Medlem i dette Ting, der kom med en lignende Afbrydelse, da det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) udtalte, at alle Reformpartiets Medlemmer omkring i Landet havde sagt, at vi forlangte Nedgang i de militære Udgifter. Der blev protesteret højlydt fra det ærede Medlem for Vejle (Nielsen-Kirkelund), og der var andre, der ogsaa tiltraadte denne Protest. Naa, jeg vil sige: Man skal ikke gøre sine Medmenesker Uret, og jeg vil i Sandhedens Interesse give det ærede Medlem for Vejle den Oprensning, som kan tilkomme ham. Jeg er sikker paa, at han har Ret, naar han protesterede og sagde nej. Jeg var nemlig til et Par Møder i hans Valgkreds i Sommer, og da der blev sagt noget lignende som det, det ærede Medlem for Ringsted nu udtalte, sagde Vælgerne deroppe: Det har vor Folketingsmand ikke sagt, for han har aldrig lovet os andet, end at han vil følge Ministeriet. Naa, det er ogsaa et Standpunkt. Jeg tør dog

ikke gaa ud fra, at de andre Medlemmer af dette Ting, som tiltraadte Protesten, have haft samme Grund til at protestere.

Jeg antager ikke, det er almindeligt, at Folketingsmænd ville vælges paa dette ene: at vise blind og ubetinget Lydighed over for Ministeriet. Kan gærne være, at der er adskillige og da særlig det ærede Medlem for Løvel, der kunde ønske at have en saadan Hær. Han sagde rigtignok i sit Foredrag i Gaar, at Hæren var ikke Lejesvende. Nejsaaamænd, Folketingsmændene ere Gud ske Lov ikke heller det. Men man fik den Opfattelse i Gaar, at det ærede Medlem for Løvel kunde ynde at synges Pisken. Han begyndte sit Foredrag i Gaar med ligesom at bekendtgøre ud over denne Sal for sit Partis Medlemmer: I skulle vide, at alle, der have sagt ja til Konseilspræsidentens Programpunkt, ere forpligtede til at stemme for disse Løjtnantslønninger. Vi have jo hørt i Sommer, at der er enkelte Medlemmer, der ikke føle sig forpligtede til at stemme paa denne Maade, og det var vel derfor, det ærede Medlem for Løvel følte det som en Nødvendighed at paaminde Medlemmerne om, at det er deres Pligt: Gør nu jeres Pligt! Ja, det kan jo være, at han gaar saa vidt allerede i Dag at mene, at denne Forpligtelse kan strækkes ud ogsaa over hans eget Partis Grænser. Han gjorde nemlig mig opmærksom paa, at jeg har samme Forpligtelse. Han sagde: Alle vi 62, der stemte derfor, det ærede Medlem for Bjerre indbefattet, have denne Forpligtelse. Det var den Gang, jeg protesterede og sagde nej. Jeg tog mit Forbehold lige overfor de militære Udgifter. Jeg har alle Dage haft den Opfattelse, at disse Militærudgifter ere en Skavank for vort Land, at de kunde nedbringes og Pengene anvendes til noget nyttigere og bedre. Derfor skal det ærede Medlem for Løvel ikke faa Held til at hæfte det paa mig, at jeg paa dette Punkt har nogen Forpligtelse.

Der kan tvistes om, hvorvidt Folk have Lov til at være naive eller ikke. Jeg var den Gang naiv nok til at tro, at naar 21 af Partiets Medlemmer henvendte sig til den Mand, der stod lige over for at skulle være Konseilspræsident, og gjorde ham opmærksom paa vort Standpunkt, vilde han tage Hensyn dertil. Derfor kan man med god Grund sige, at dette Spørgsmaal om Løjtnantslønningerne blev fremdraget netop for at sprænge Partiet, fordi Konseilspræsidenten vidste, at Sprængningen nødvendigvis maatte komme. Der